

கிழ்க்களவர் இனாலெறியால்

కులము కులము!

தனிட்டுக்காக தொடர்ந்து சூரிய அது உறுதி !

‘ஹங்காங்’ பத்திரிகை எழுதுகிறது!

“தந்தறத் தயழ் முன் கோக்கவையுடை சுவகள் ஓரளவிற் யர்கள் என்னதான் குமப்பங்களை மூட்டினாலும், தமிழர் விடுதலை கூட்டணி தன்னுடைய இலசியத்தில் மிகவும் உறுதியாக இருப்பதுடன் அதை எப்போதும் வலியுறுத்தியே வருகிறது”

— இவ்வாறு ‘தெஹாங் கொங்’ கில் இருந்து வெளி வரும் ஆங்கில ஏடான் ‘ஆசியா வீக்’ அண்மையில் குறிப்பிட வேண்டுத் 16-9-77 இதழில் அது எழுதியுள்ளது வருமாறு :—

"For its part, despite the trouble aroused among Sinhalese Elements over its call for an autonomous Tamil State, the TULF appeared as determined as ever to press through its demands."

தமிழ் அகதிகள்
மிடி அகற்றிடும்
கொடி தினம்

தென்னிலங்கையில் சிங்கள இனவெறிக் கொடுமையால் பாதி க்கப்பட்டு, பரிதாபகோலத்துடன் தமிழ் ஈழத் துக்கு பல ஆயிரக்கணக்கான அகதிகள் வந்து இருக்கிறார்கள் - இன்னும் வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களை வாழவெப்பது ஒவ்வொரு தமிழனின் கடமையாகும். ஏழை, பணக்காரன், வசதியுள்ளவன், வாய்ப்புள்ளவன், அனைவரும் தமிழ் அகதிகள் மறுவாழ்வுக்கு தம்மாலியன்றதை உதவக்கூடிய முறையில், தமிழ் அகதிகள் மறுவாழ்வுக்கு கழகம், பாதிக்கப்பட்ட தமிழர் மறுவாழ்வு நிதிக்கென இம்மாதம் 14, 15ம் திதிக்களை 'கொடிதினமாக' பிரகடனப் படுத்தியுள்ளது.

‘கொடி தினத்தில்’ ஒவ்வொரு தமிழரும் உங்களால் முடிந்த அளவு நிதியைக் கொடுத்து கொடியை வர்க்கி, தமிழ் அகதி களின் கண்ணீரைத் துடைத்திட முன் வாரங்கள்!

இவ்வாறு குறிப்பிட்டுள்ள அக்கட்டுரையில் மேலும் பின் வருமாறு தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது :—

“தோட்டப்பகுதிகளிலிருந்து பயந் த நிலையில் ஆயிரக் கணக்கான தமிழர்கள் வெளி யேற்னாலும் கூட இ.தொ.கா. தலைவரும் கூட்டனித் தலைவருமான திரு. எஸ். தொண்ட மான், தமிழ்மக்களின் இலட்சியத்துக்கு தமது பூரண ஆதரவை அளித்து வருகிறார். வடக்கில் தமிழ்சூழம் அமைவது மலையகத்தமிழர்களின் பிரச்சினைக்கு தீர்வு ஆக முடியாது என்று அவர் கருதிய போதி லும் — தமிழ்சூழக் கோரி க்கைக்கும் தமது ஆதரவை வழங்கிவருகிறார்.

நில், கடந்தகால வரலாற்று உண்மைகள் தமிழ் மக்களின் தற்போதைய தீவிரமான கோரிக்கையிலுள்ள நியாயத்தை உறுதி செய்கின்றன என்று தெரிவித்தார். “இப்போதைய அரசுக்கு முன் எப்போது மில்லாத பெரும்பான்மையுண்டு; எதிர் ப்பேகிடையாது; தமிழர்களுக்கு பாதுகாப்பும், அவர்களது அமைதியான வாழ்வுக்கு உத்தரவாதமும் அளிக்கக் கூடிய முறையில், தமிழ் மக்களின் அபிலாபைகளை ஈடு செய்யக் கூடிய திட்டங்களை முன்வைக்க வேண்டியது அரசாங்கத்தின் பொறுப்பு” என்றும் திரு. தொண்டமான் கூறியிருக்கிறார்.

‘அசியா வீக்’ நி ருப ரு க்கு “1956-ம் ஆண்டு திரு. அவர்அளித்த போட்டியொன் செல்வனாயகத்துடன் பிரதேச

மீதமாது கற்றின் அர்த்தம்
தினபதி ஆசிரியருக்கு விளங்கவில்லை!

இராவணன் சிங்களவழம் !

இலங்கை வேந்தன் இராவணன் சிங்கள மரபினன் என்றும் அவன் “தண்டு மொன்றய” எப்படிடும் ஆகாய விமானத்தை வைத்திருந்தான் என்றும், இப்படியான ஒரு விண்ணுர்த்தியை முற்காலத்தில் வேறு நாடுகளில் எவரா வது வைத்திருந்ததாக வாய்வழியாகத்தானும் ஒரு கதை வழங்கிவரவில்லை என்றும் சிங்களச் சிறுவர் பாடநூல்களில் புகழ்ந்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. பழைய சிங்கள இசைக்கலையின் வளர்ச்சிக்கு, இராவணன் வைத்திருந்த இசைக்கருவி (இராவண வீணை) ஓர் எடுத்துக் காட்டென்றும் புகழாரம் சூட்டப்பட்டிருக்கிறது. இக் கருவியை தற்காலத்திய வயலின் இசைக் கருவியடன் ஒப்பிட்டும் கூறப்பட்டுள்ளது.

தகவல் : சமீவாணன் — பூநகரி

சபை அமைப்பதற்கு செய்து
கொண்ட ஒப்பந்தத்தை திரு-
பண்டாரநாயகா பின்னர்
கிழித்தெறிந்தார்; பின்னர்
டட்டில் சேனநாயகா தமிழ் மக்
களுக்கு மாவட்டசபை வழங்
குவதாகக் கூறிவிட்டு, அதை
செயற்படுத்த தவறினார். அரசியல்
நிர்ணய சபையில் சிறீ
லங்கா — இடதுசாரி அரசாங்கம்
தமிழர் உரிமை குறித்து
எவ்வித சமாதானத்துக்கு வர-
வும் தவறியதனால் தமிழர்
விடுதலைக் கூட்டணி அதிலி
நந்து வெளியேறியது; தமிழ்
மக்களின் சம்மக்கின்றி கயா

ரிக்கப்பட்ட அரசியலமைப்பு
அவர்கள் மீது பலவந்தமாக
திணிக்கப்பட்டது. இவற்றிலி
ருந்து பிறந்ததே தமிழ்ச்சம்
என்ற கோரிக்கையாகும்.

தோட்டத் தொழிலாளர்களும், அவர்களது தலைவர்களும், தங்கள் உரிமைக்காகப் போராடும் அதேசமயம் வடத்தில் தங்கள் அபிலாணங்களை நிறைவேற்றப் போராடும் சகோதரத் தமிழர்களுக்கும் ஆதரவும் அனுதாபமும் தெரிவிப்போம்” என்றும் திரு. தொண்டமான் கூறினார்.”

இவ்வாறு ‘ஆ சியா வீக்’
கூறுதிற்கு,

சுகோதரன் தேடுகிறார்

கவில்லை!

இந்த நோக்கத்தை (தினபதி) ஆசிரியர் தெளிவாக விளங்கிக் கொள்ளாமலிருக்க வேண்டும்!

அமிர்தலிங்கம்:— ஜயா, இது
வேண்டுமென்றே செய்யப்பட்
டிருக்கிறது. இதே நிறுவனத்
தைச் சேர்ந்த 'சன்' பத்திரி
கையும் ஏனையசிங்களப் பத்திரி
கைகளும் இதே மாதிரி பிர
சரிக்கல்லில்!

சபாநாயகர்: - நான் சிங்கள மொழியில் பார்த்தேன் அதில் ஆட்சேபகரமாக எதுவும் இல்லை.

அறுக்கவலை :
அமிர்தலிங்கம் : — நான் கூட
அதை விசாரித்து பார்த்துக்
கொண்டேன்.

சபாநாயகர்: - சம்பந்தப்
பட்டாசிரியருடன் நான் இது
பற்றிப் பேசுகிறேன்''

— 19-9-77 தேசிய அரசுப்பேர்
வையில்

கலவரநேரத்தில் ஒரு கத்தோலிக்க குருக்கள் பட்ட அனுபவங்கள் !

ஆவணித் திங்கள் 18-ம் நாள் கறூவத்தையிலிருந்து அதிகாலையில் புறப்பட்டு இருத்தினபுரி, அவிசாவலை, கோகாலை ஊடாக கண்டியைச் சேரும் போது நடந்து 12.15. திருகோணமலை செவ்வடே பயணத்தின் நோக்கம். 15 ல் 16 ல் ஈழத்தில் சில பகுதிகளில் குருஞைகள், பொல்காவலை, கல்லேவலை, தம்புள்ளைப் பகுதிகளில் கலவரம் என்று கேள்விப்பட்டேன். என்றாலும் திருகோணமலை ப் பயணம் அத்தியாவசியம். மேற்கொண்டேன்.

18 ல் நான் கண்டி போய்க் கேரும்வரை என்றும் போல் சாதாரண நாளாகவே அது இருந்தது. மூன்று பஸ் வண்டி கள் மாறிக் கென்றேன். சிங்களக் கிராமங்களுடேதான் கென்றேன். கனமாக, கலவரம் மூள்வதாகக்கூட அடையாளம் அறவே இருக்கவில்லை. வண்டியில் வந்தவர்களின் பேச்சு வார்த்தையிலும் அப்படிப் படவில்லை. அமைதிதான் நான் அனுபவித்தது. பயம் இருக்கவில்லை.

பயணம் செய்கையில் அங்கி (Cassock) அணி வது என் வழக்கமில்லை. அன்றும் நான் காற்சட்டை, மேற்சட்டையே அணிந்து கென்றேன்.

கண்டியை அடைந்தபோது நடந்து 12.15, திருகோணமலைக்கு பஸ் வண்டி இருக்கவில்லை. ஆனால் ஹப்ரை ஊடாகப் பொலந்துவை செல்லும் வண்டி இருந்தது. எனக்கும் ஹப்ரைகளுக்கு ஒரு சீட்டுக் கேட்டேன்.

“தெமள மினிச இன்னவா நம் டிக்கட் தென்ட எப்பா” என்று சீட்டுக் கொடுப்பவரின் காதுக்குள் ஒரு கடலை வியாபாரி சொன்னான். “தெமள மினிச காணவா” என்று நல்ல வெள்ள நீதுடன் அவன் அதைச் செய்தான்.

திருகோணமலை கட்டாயம் போயே ஆவது என்று துணிந்து விட்டேன். சீட்டைக் கேட்டேன். தற்செயலாக எனத்தெய்க்கு ஒருவர் என்னைக் குறுக்கிட்டு, தடைபோட்டு என்னை மறித்துவிடுகின்றார்.

பஸ் வண்டி ஒன்று அநுராத புரத்திலிருந்து கண்டி பஸ் நிலையத்தை அடைகின்றது. மக்கள் கூட்டம் அவ்வண்டியைக் கற்றி மொய்க்கின்றது. வழி நெடுக் கடந்த கோரக் கதையைச் சார தியும் உதவியாளரும் மக்களுக்கு விபரிக்கின்றனர். வண்டியின் பின்னால் ஒரு நீட்டுக் காற்சட்டை தோங்கவிடப் பட்டுள்ளது. அடிப்பட்ட அப்பாவித் தமிழனுடையது அது. காடையரின் கைவரிசைக்கு அது அடையாளம் என்றால். அவர்களின் வாய்வரிசைக்கும் அடையாளமாக “பற தெமள மறமு” என்று வண்டியில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

இத்தனைக்கும் ஆயுதம் தாங்கிய பொலீஸார் இருவர் அங்கு இருந்தனர். உணர்ச்சி வசப்படும் மக்கள் கூட்டம் நெருப்புத்தனைல் போல் புகைந்து கொண்டிருக்கும் ஒரு குழநிலை பொலீஸார் மக்களைக் கலைத்திருக்கலாம். செய்யவில்லை.

திருகோணமலைப் பயணத்தைக் கைவிட்ட நான் பேராதனைக் பல்கலைக் கழக மாணவரைச் சந்திக்க முடியும் என்று நேரம் 2.30 பி.ப.

கண்டி பொலீஸ் நிலையத்தில், அடிப்பட்டு உதைபட்ட அப்பாவித் தமிழ் மக்களை நீர்ப்பாசன இலாகா வாகனங்களில் கொண்டு குவிக்கின்றார்கள். நாற்றுக் கணக்கான வர்கள் : ஆண்கள், பெண்கள் குழந்தைகள்; அடிப்பட்ட வேதனையால் அனுங்கு பவர்கள்; இரத்தக் கணக்கான வர்கள், இரத்தக் காயத்தால் ஏலாத வர்கள், இறந்து போன இருவர், கை உடைந்தவர்கள், கால் உடைந்தவர்கள், கத்திக்குத்து, வாள் வெட்டுக்களுக்கு இரையானவர்கள்.

பஸ் வண்டி நிற்கவுமில்லை, உள்ளே இரண்டு காடையர் பாய்கின்றனர். கதவடியில் மண்ண கொள்ளி, கடை ஒருவன் தடையாக நிற்க மற்றவன் மிரட்டுகின்றன, “யார் தமிழன். எங்கள் ஆமது ரூபை மாற்பானத்தில் வெட்டியிருக்கு, யார் தமிழன்.” என்னைத் தொட்டாப்போல் வெறிபிடித்த முரடன். வெஞ்ஞதோடிப் போகின்றேன். பஸ் வண்டியிலுள்ளவர்களை எனக்குத்தெரியாது. ஆனால் அவர்கள் என்னை அறிந்து விட்டார்கள். பேராதனையில் ஆய்ச்சி காட்டிய அனுதாபத்தால், நான் தமிழன் என்று உடன் பிரயாணி களைக்குத்தெரியும். “தமிழன யார்?” என்ற காடையரின் மிரட்டலுக்கு வெஞ்ஞதோடாமல் நான் வெறென் செய்ய முடியும்? யாரும் காட்டிக் கொடுத்துவிட்டால்... “ஆன்டவா அடுத்தது நீ” பெருமுச்சு விடுகிறேன். எதற்கும் ஆயத்தம்.

“தெமள கொறுத்து மேனே” என்று யாரோ எடுத்த குரல் கேட்கின்றது. வெறிநாய் போல் காடையன் அங்கும் இங்கும். சாரதியை மிரட்டுகேட்கின்றேன், “தமிழன் இல்லைத்தானே?” இறங்குகின்றன. மீண்டும் ஏறவிடுகின்றன. ஒரு பார்வை. போய்விடுகின்றன.

புகைவண்டிக் கடவைக் கதவு இன்னும் அடைப்பட்டே கிடக்கின்றது. இறங்கிப் போய்விடுவதுதான் புத்தி. சாரதியும் இறங்கி போகும்படி கேட்கின்றார் எல்லோருடனும் ஒருவனுக் நானும் இறங்கி விடுகின்றேன்.

எங்கே போவது? ஆய்ச்சி சொன்னதுபோல் பொலீஸ் நிலையம் என்றாலும், அது தூரம்! ஆயின் இல்லம் என்றாலும், அது இன்னும் தூரம்! அடுத்துள்ள தபால் நிலையத்திற்கு அவசர அவசரமாக நடக்கின்றேன். ஒடினால் ஆபத்து. தபால் நிலையத்திற்கு முன்னும் மக்கள் எதை, முழுப் பூசனிக்காயை மூடி மறைத்து விட்டார்கள். பச்சையைப் பச்சை என்று

தொலைபேசி மூலம் ஆயர் இல்லத்திற்கு அறிவிக்கின்றேன். மணி 9.20. சிங்களக் குருக்கள் இருவர் என்னை அழைத்துச் சொல்ல வருகின்றனர். வரும் வழியில் அவர்களுக்கும் ஆபத்து. வந்த வாகனம் பலவித சோதனைக் குட்டுத்தப்பட்டது. திரும்பி என்னுடன் அதே வழியில் தான் செல்வும் வேண்டும். எப்படி? எனவே 3/4 மைல்கூடக்கூட்டாக இக் குருட்டுத் தனத்திற்கு இரையாயிற்று.

ஆனால் சமாதானத்தின் போர்வையில் போர்க்கோலம் பூண்டனர். எம் இனத்தை, இனத்தின் தலைவரை, அவரின் பேரவைப் பேச்சை, பேரும் சொல்லி, சுட்டியும் காட்டி குருட்டுக் காரணம் கூறினார்கள். பேரவைப் பேசு முதல், அது எமக்கு விளங்கும்.

ஆனால் சமாதானத்தின் போர்வையில் போர்க்கோலம் பூண்டனர். எம் இனத்தை, இனத்தின் தலைவரை, அவரின் பேரவைப் பேச்சை, பேரும் சொல்லி, சுட்டியும் காட்டி குருட்டுக் காரணம் கூறினார்கள். பேரவைப் பேசு முதல்,

தெனி வண்டி ஏற்றிவிடுகின்றன. ஒரே வேகத்தில் பறந்து வந்த வண்டி கண்டி தபால் நிலையத்துக்கு முன்னுள்ள புகைவண்டிக் கடவையில் நிற்றுவிடுகின்றது. கடவைக் கதவுகள் புகைவண்டிக்காக அடைக்கப்பட்டிருப்பதே காரணம் பலவித சேர்க்கின்றனர்.

விடிகின்றது. 19ந் திகதி. காலை 9.00 மணி. வேறு இருக்குக்கள் இன்னுமோர் இடத்திற்கு என்னை அழைத்துச் செல்கின்றனர், கண்டி நகருடாக. போகும் வழியில் மண்ண கொள்ளி, கடை ஒருவன் தடையாக நிற்க மற்றவன் மிரட்டுகின்றன, “யார் தமிழன். எங்கள் ஆமது ரூபை மாற்பானத்தில் வெட்டியிருக்கு, யார் தமிழன்.” என்னைத் தொட்டாப்போல் வெறிபிடித்த முரடன். வெஞ்ஞதோடிப் போகின்றேன். பஸ் வண்டியிலுள்ளவர்களை எனக்குத்தெரியாது. ஆனால் அவர்கள் என்னை அறிந்து விட்டார்கள். பேராதனையில் ஆய்ச்சி காட்டிய அனுதாபத்தால், நான் தமிழன் என்று உடன் பிரயாணி களைக்குத்தெரியும். சிந்தி உழைக்கும் பணம் கொண்டு, 30 நாட்கள் வாழ்வு, இல்லை சாவல் நடாத்தும் இந்த அப்பிசைப் பொருளையும் பிடுங்கிவிட்டு, ஒரு நொடியில் உப்புச் சிரட்டைக்கும் வழியில்லாத செய்தார்களே! என?

இரத்தினபுரி, கறூவத்தை, இரக்குவாணை, நிலித்திகலைப் பகுதிகளில் மாதம் 17 நாட்கள் வியரவையும் இரத்தமும் சிந்தி உழைக்கும் பணம் கொண்டு, 30 நாட்கள் வாழ்வு, இல்லை சாவல் நடாத்தும் இந்த அப்பாவிக்கை மக்கள் பால்வை நடாத்தும் இந்த அப்பாவிக்கை மக்களைப் பொய்ந்து கொட்டார்களா? மலையக மக்களைப் பொய்ந்து கொட்டார்களா? மலையக மக்களை என் அடித்தார்கள்? மான பங்கம் செய்தார்கள்? இருந்த பிச்சைப் பொருளையும் பிடுங்கிவிட்டு, ஒரு நொடியில் உப்புச் சிரட்டைக்கும் வழியில்லாத செய்தார்களே! என?

தெனிடமானின் தொழிற் சங்கம் கூட்டுத்தொட்டைக்கை மக்கள் என்றால், தொண்டமான் தொழிற்சாலை கூட்டுத்தொட்டை, குண்டசாலை மக்களைப் பொய்ந்து கொண்டு விடுகிறது. அம்பிடியா, வத்தேகமம், கடுகால் தோட்டை, குண்டசாலை மக்களைப் பொய்ந்து கொண்டு விடுகிறது. தொட்டைக்கூட்டுத்தொட்டைக்கை மக்களைப் பொய்ந்து கொண்டு விடுகிறது. தொட்ட

“தனித் தமிழ்நாடு அமைப்பதில் சிங்களவர்களை தமிழர்கள் வெல்லத்தான் போகின்றனர் !”

“டைமஸ் ஆப் இந்தியா” இதழில் வெளிவந்த கருத்து!

“1958ம் ஆண்டு சிங்களவர்களின் தேசிய உணர்வு கொடிகடிப் பறந்து கொண்டிருந்தபோது தமிழர்கள் தங்கள் இன உணர்வை திறம்பட வெளிப்படுத்த வேண்டியில்லை; தனித் தமிழ்நாடு இயக்கமும் அப்போது உருவாகவில்லை; ஆனால் நாளா வட்டத்தில் தமிழர் என்ற இன உணர்வு மேலோங்கி வளர்ந்து இப்போது முழுமை பெற்றிருக்கிறது. தனித் தமிழ் ஈழம் காண்கின்ற அளவுக்கு தமிழ் தேசிய உணர்வு வலிமை பெற்றுள்ளது. வெற்றிப் பாதையை நோக்கி அது நடைபோட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.”

— மேற்கண்டவாறு 20, 21-9-77, ‘டைமஸ் ஆப் இந்தியா’ ஆங்கில இதழில் இலங்கை இனப் பிரச்சினை பற்றி திரு. ஏ. எஸ். ஏபிரகாம் என்பவரெழுதியுள்ள கட்டுரை யொன் றில் குறிப்பிட்டுள்ளார், அக் கட்டுரையில் மேலும் இடம்பெற்றுள்ள குறிப்புக்கள் வருமாறு:-

கடல் மட்டத்துக்கு மேலே 7000 அடி உயரத்தில் மலை மடிப்புக்களில் செழித்து வளர்ந்துள்ள தேயிலைத் தோட்டங்கள் இலங்கைக்கு ஏராளமான அந்தியச் செலாவனையை ஈட்டித் தருகின்றன. வெள்ளோயர்கள் இலங்கையைத் தங்கள் காலனி ஆதிக்கத்தின் கீழ் ஆண்டுகொண்டிருந்தபோது இந்தத் தேயிலைத் தோட்டங்களின் நிர்வாகம் எப்படியிருந்ததோ அதே நிலைமையில்தான் இன்னும் இருக்கிறது. ஒரே ஒரு மாற்றம். அந்தத் தேயிலைத் தோட்டங்கள் அரசுடனம் என்று கூடந்த இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அறிவிக்கப்பட்டது.

தமிழர்களின் அயராத உழைப்பால்தான் மன்றத்திட்டங்களைக் காடுகொள்ளலாம் வளம் கொழிக்கும் தேயிலைத் தோட்டங்களாக மாறின. தமிழ்மாந்தர் சிந்திய வியர்வைத் துளிகளால்தான் சிங்களவர் எஜுமான்களைப் போல் வளம் மிகுந்த வாழ்க்கையை வாழ முடிந்தது; இது யாரும் மறுக்க முடியாத உண்மை.

தமிழ் அகதிகளின் புனர்வாழ்வு நிதிக்காக யாழ்ப்பான் மேற்கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. முகாமையாளர் திரு. வந்தா நேசையாவிடம் ரூ 7052 காசோ ஸி கையளிப்பதையும் அருகில் யாழ்ப்பான எம். பி. திரு. யோகேஸ்வரன் இறுதியும் பத்தில் காண்க.

கலவரநேரத்தில்...

(இம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

என்-உடையாத உள்ளத்தை உலகரியச் செய்துவிட்டது! ஆறு ஆண்டுகள் செய்யொன்று தொட்டதோ இரண்டு வாரங்கள் நம் மவர் அனுபவித்தது ஆக்கித் தந்துள்ளது!! ரெஞ்சுட்டு வேகத் தில் நூறு ஆண்டுகள் கொள்கைக் கூறியிருந்து ஒரு இனமாக, ஒரு மனத் தவராக முன் பாய்ந்துவிட்டோ!!!

வேதனைப் பட்ட மக்கள், பொல்லாப்புப் பட்ட மக்கள், வீடுவாசலுடன் பொருள் இழந்த மக்கள், இரத்தம் சிந்திய மக்கள், அடி உதைபட்ட மக்கள், ஏழை, ஏலாத் சாதாரண நடுத்தர வகுப்பு மக்கள், உயிர்ப்பவில் கொடுத்த எம் மக்கள் தோட்டாவும் ஏறிகுண்டும் சாதிக்கவொன்றைப் பெரும் சாதனையை சாதித்துள்ளனர்.

இது அகிம்சா வழி இல்லை என்று எவன் சொல்வான்?

அந்த அளவில் இருள் மேதைத் தமிழகம் கூட்டுறவுகளின் கூட்டுறவுகளில் வாழ்வார்கள் நாம் — வாரி இறைப்போம், அள்ளிக்கூட்டுறவுகளில் வாழ்வார்கள் நாம் இருக்கும் வரம்தர. வீழ்ந்து கிடக்கும் கர்ணன் தன் இனமே கருத்தாக, ஆக்கப் பணியே அருட்கொடையாக, “இல்லை என்று வந்தோர்க்கு இல்லை என்று சொல்லா” வரம் கேட்கின்றன.

ஆம் இடமின்றி, வீழ்ந்து பட்டுக் கிடக்கும், பயம் என்ற கோரப் பசாசின் பீதியில் சிக்குண்டு நடைபினமாகிக் கிடக்கும் எம் இனத்தவர்க்கு கிழக்கில் வடக்கில் வாழும் நாம் என்ன செய்வோம்?

வேண்டாம். அரசை நோக்கி நாம் நிற்கவேண்டாம். உழைக்கும் திறமை மிகக் குறித்து மக்கள் நம்மை நோக்கி நிற்கின்றனர். நாம் நம் காணி பூமியை நோக்கி நிற்போம்.

ஒரு தீமையிலிருந்து நன்மை பிறக்காமலில்லை.

எனவே அடிப்படாது, உதைபடாது தப்பினாலும் “அடுத்தது எம்க்கு? அது எப்போ?” என்று பயத்தில் கிடக்கும் நாம், போக இடமின்றி அடிப்பட்டு, உதைபட்ட இம் மக்களுக்கு தஞ்சம் தருவதை எமது தலையான கடமையாகக் கொள்ளவேண்டும்.

அரசை நோக்கி நாம் நிற்கவேண்டாம். நம் மையே நோக்கி நிற்போம். ஆக்கப் பணி ஆண்டவன் பணி. ஆக்கப்பணியில் நாம் துணி நிற்குவோம்.

கடடிப் பறந்து கொண்டிருந்த போது, தமிழர்கள் தங்கள் இன உணர்வை திறம்பட வெளிப்படுத்த வில்லை. தனித் தமிழ்நாடு இயக்கமும் அப்போது உருப்படியாக இல்லை. ஆனால், நாளாவட்டத்தில் தமிழர் என்ற உணர்வு மேலோங்கி வளர்ந்து இப்போது முழுமை பெற்றிருக்கிறது. தனித் தமிழ் ஈழம் காண்கின்ற அளவுக்கு தமிழ் தேசிய உணர்வு வலிமை பெற்றுள்ளது; வெற்றி பாதையை நோக்கி நடைபோட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

சிங்கள தேசியம், புத்தமதத் தைத் தமுஹிச் செல்கிற அரசு, ஆட்சிமொழியாக சிங்களம், பெரும்பான்மை இனத்தவரான சிங்களவரின் மேம்பாடு உக்காக மட்டுமே கல்வி, சமூகம், பொருளாதாரம் ஆகிய அணித்துத் துறைகளிலும் திட்டங்கள் இவைதான் தனித் தமிழ்நாடு கோரிக்கைக்குப் படிப்படைக் காரணங்களாக அமைந்தன. இம்முயற்சியில் தமிழர்கள் நிச்சயமாக சிங்களவரை வெல்லத்தான் போகின்றனர்.

“நாங்கள் கோருவது சுயாட்சியோ கூட்டாட்சியோ அல்ல. எங்களுக்கென்று ஒரு தமிழ்நாடு வேண்டும். அப்போதுதான் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணமுடியும்” என்று தமிழர் ஜக்கிய விடுதலை முன்னித்த தலைவர் கள் அமிர்தவிங்கமும், எம். சிவசிதம்பரனும் திட்டவட்டமாக அறிவித்துள்ளனர்.

தமிழ் ஈழத் தமிழ் சமுதாயம் இத் தெய்வீக பணிக்குத் தயாரா?

1958-ம் ஆண்டு சிங்களவர்களின் தேசிய உணர்வு கொடிட்டு விட்டு வெளியே வந்தனர்.

விளைச்சலில் ஒரு பிடியை அன்னதானம் செய்வோம்.

ஆம்! சரமுள்ள நெஞ்சு நமதாகட்டும் ஈயும் கைகள் எமதாகட்டும் ஈயும் கைகள் கொடைவள்ளால் கர்ணன் கூட்டுறவுகளின் கூட்டுறவுகளில் வாழ்வார்கள் கள் நாம் — வாரி இறைப்போம், அள்ளிக்கூட்டுறவுகளில் வாழ்வார்கள் நாம் இது ஆக்கப்பணி. ஆண்டவன் பணி அது. நீயும் தெய்வமாகலாம்.

நடந்த கலவரம் நம் கொள்கையை ரெக்கெட் வேகத்தில் உலகரியச் செய்து விட்டது. ஆனால் ஈழத் தமிழகம் அமைக்க உலகம் முன் வராது. நானும், நீங்களும் தான் முன்வர வேண்டும்.

இது ஆண்டவன் இறைப்பற்றும் இனப்பற்றும் உள்ள நமக்கு விடுக்கும் ஒரு சவால்.

பூமி தானம் செய்வோம். நானை உதயமாகும் தமிழ் ஈழத் திற்கு இன்றே நாம் தந்து உதவோம்.

யோசேப் மேரி அடிகள்.

—இயேசு சபை

எண்ணைய முழுக்குக்கு சிறந்த ஒலிவ் ஸ்நானப் பவுடரை

வாங்கி உபயோகியுங்கள்

தலைமயினில்லை அழுக்கு, பிசான், சொடுகு, பேன் ஆகியவற்றை நீக்கி கண்ணுக்கு குளிர்ச்சியையும், தலைமயிருக்கு வளர்ச்சியையும் கொடுக்கின்றது.

—ஓர் மில்க்கை தயாரிப்பு மில்க்கை சுவர்க்காரத் தொழில்கை, த. பெ. எஸ். 77 யாழ்ப்பாணம்.

